

sees, at det ikke kan nytte at gaae tilbage til Perioden 1849—60. Dette kan af mangfoldige Grunde ikke gaae an, og det saameget mindre, som der paa samme Tid er blevet indkjøbt eller modtaget Obligationer fra Private til et ikke ganske ringe Beløb, nemlig omtrent 820,000 Rd., medens der samtidsigt kun er solgt lidt over det dobbelte Beløb. Der kan kun være Spørgsmaal om de Obligationer af denne Art, der ere blevne solgte fra Begyndelsen af Finantsaaret 1860—61 og indtil Udløbet af indværende Finantsaar. Jeg maa dernæst endvidere bede bemærket, at man ikke kan inddrage i Beregningen andre Salg af indenlandske 4 pCt.s Obligationer end dem, der ere stete gennem Private, og at man ikke kan medtage de Transactioner, som ere foregaaede mellem Kasser, der mere eller mindre staae under Finantsministeren, s. Ex. saadanne som Livrenteselskabet. Spørge vi nu altsaa, hvormange 4 pCt.s indenlandske Obligationer der i den omtalte Periode ere blevne solgte gennem Private (hvortil jeg i denne Sammenhæng naturligviis regner Nationalbanken), da udgjorde de i 1860—61: 628,000 Rd., i 1861—62: 1,475,000 Rd., i 1862—63: 1,570,000 Rd., i 1863—64: 695,000 Rd., i 1864—65: 945,000 Rd., i 1865—66: 426,000 Rd. og i 1866—67: 2,042,000 Rd. For indværende Aar har jeg ikke nogen endelig Opgivelse, men jeg troer at turde sige, at Beløbet ikke vil naae op til den Størrelse, som naaedes i 1866—67. De ærede Medlemmer ville heraf see, at, naar man vil tage det samlede Beløb for denne Periode af 8 Aar, saa kan det ikke sættes saa høit, som man, troer jeg, var noget tilbøielig til at antage efter det første Indtryk af de Opgivelser, som vi fik af den høitærede Finantsminister, idet der af ham var medtaget endeele andre Obligationer, som det er umuligt at medtage, naar man vil gaae ind paa en Betragtning af, hvad man hidtil har kunnet hvide det 4 pCt.s indenlandske Obligationemarked. Hvilken Slutning vil jeg nu udbringe heraf? Jeg vil udbringe den Slutning, at vi i dette Dieblif ikke med Sikkerhed, ikke med nogen Paalidelighed, ere istand til forud at kunne sige, hvor stort et Pengebeløb vi gennem en længere Aarrække og under vær-

lende Conjuncturer kunne reise ved Salg af 4 pCt.s indenlandske Obligationer uden at svælle vor Credit, og altsaa end mindre, hvor stort et Beløb der ad denne Vej kan reises til at dække Udgifter til de nye Jernbaneanlæg, som indeholdes i Lovforslaget.

Seer jeg nu nærmere paa selve det foreliggende Lovforslag, da kunde jeg ganske vist fristes til at gaae Noget ind paa flere af de enkelte Baner, om hvilke der er Spørgsmaal. I saa Henseende respecterer jeg imidlertid Forhandlingernes Rængde, og jeg udbæder mig derfor Tilladelse til, uden nogen lang Motivering, blot i al Korthed — Noget, som maastee ellers ikke vilde være passende — at antyde min Mening. Jeg vil da sige, at jeg samstemmer med dem, der antage, at den i § 1 a. omhandlede Bane bør paabegyndes, naar de i Loven af 1861 hjemlede Jernbanearbejder ere afsluttede, medens det for mig staaer som tvivlsomt, om den Linie, som her er foreslaaet, er den rigtige, eller om man ikke burde foretrække en anden. Herom er der endnu ikke meddeelt tilstrækkelig Oplysning. — Det staaer dernæst for mig som et med Hensyn til de Baner, der omhandles under Litra c. og d., afgjørende foreløbigt Spørgsmaal, hvad der bestemmes med Hensyn til Esbjerg Havn. Jeg kan ikke troe Andet, end at det vil findes rigtigt, at Lovforslaget om Esbjerg Havn ved anden Behandling kommer til Afstemning før nærværende Sag. Uagtet jeg erkjender, at Spørgsmaalet om denne Havn trænger til nærmere Drøftelse, idet det absolut maa fordres, at Thingets Medlemmer mellem første og anden Behandling under een eller anden Form maae faae Leilighed til at gjøre sig bekendte med de Forarbejder, hvorpaa Forslaget om Havnen hviler, saa vil jeg imidlertid dog sige, at jeg, i Modsætning til den ærede sidste Taler (Bloug), personligt helder til den Mening, at vi bør stemme for Forsøget med Esbjerg Havn. Men, hvis dette Havnearbejde beslattes, da vil jeg ligeledes, og det fortrinsviis, stemme for den under Litra d. opførte Bane, og da vil foremeentlig derefter, men ogsaa først efter denne sidste Bane, Vestbanen eller Banen under Litra c. blive en naturlig Følge af Esbjerg Havn. Baade Vendsysselbanen til Frederiks-